

Kalvettu

**தெலுங்கு சீசாழர்ச் சிற்றரசன் விசைய கண்ட கோபாலனுக்கு
ஆனந்ததேவர் என்ற சிறப்புப் பெயர் இருந்ததை
தெரிவிக்கும் மதுரைவாயில் கல்வெட்டு**

உள்ளீடு

வ.எண்.

பக்கம்

பதிப்புரை

1. கட்டுமரமும், கடல்தெய்வமும்
-ச. செல்வராஜ் 1
2. Curious Archaeological finds from Perur
- D. Thulasiraman 5
3. Origin and spread of Hero-Stones in tires
- Dr. C. Maheswaran & R. Sivanantham 12
4. இடையன்வயல் அன்னதான மடம் செப்பேடு
- சொ. சந்திரவாணன் 18
5. Floral and faunal Representations in
rock paintings of Tamilnadu
- Dr. S. Vasanthi 26
6. மதுரவாயல் கல்வெட்டுகள்
- இரா. சிவானந்தம் 34

கட்டுரைகளில் சொல்லப்படும் கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாவர்

தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறையின் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு இத்துறை
முதன்மைச் செயலாளர் (ம) ஆணையர் சி. பி. சிங், இஆப., அவர்கள் சார்பாக
கி.சு. சம்பத், காப்பாட்சியர், பூண்டி அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது.

இணையதளம் www.tnarch.gov.in

மின் அஞ்சல் tnarch@tn.nic.in

சீ. ரீ. சீங், இஆப,

முதன்மைச் செயலாளர் (மு) ஆணையர்

தொல்லியல் துறை,
தமிழ் வளர்ச்சி வளாகம்,
ஆல்சு சாலை, எழும்பூர்,
சென்னை- 600 008.

நாள் : 10 -09-2011

பதிப்புரை

தொல்லியல் மற்றும் வரலாறு தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் பொது மக்கள் பயனடையும் வகையில் தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறையால் வெளியிடப்படும் “கல்வெட்டு” காலாண்டு இதழில் வெளியிடப்படுகின்றன. இதன் வாயிலாக பண்டையத் தமிழகத்தின் வரலாறு மற்றும் பண்பாட்டினை அறிந்து கொள்ள ஏதுவாக இருக்கும். தற்போது வெளியிடப்படும் “கல்வெட்டு” காலாண்டிதழ் - 84 இல் பல அரிய செய்திகளைக் கொண்ட கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

மீனவ சமுதாயத்தில் வழக்கத்திலுள்ள முக்கிய சொற்களான கப்பகரப்பு, மேலபாரு, கரையபாரு, பாலம் மற்றும் நங்கூரம், துடுப்புகளுக்கு பயன்பாட்டிலுள்ள பெயர்கள் போன்ற குறிப்புகளும், பூம்புகார் பகுதியிலுள்ள மீனவர்கள் சூரியனையும், வருணனையும் வணங்குவது என்ற செய்திகளைக் கொண்ட ‘கட்டுமரமும் கடல் தெய்வமும்’ என்ற கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது.

கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் பேரூர் பகுதியில் தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை மேற்கொண்ட அகழாய்வில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டத் தொல்பொருட்களைக் கொண்டு கொங்கு நாட்டின் வரலாற்றுச் சிறப்பினை வெளிபடுத்தும் கட்டுரை ஒன்றும் இடம்பெற்றுள்ளது. பாறை ஓவியங்களில் விலங்குகளின் உருவங்கள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் பாறை ஓவியங்களில் தாவரங்கள் சித்தரிக்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ்நாட்டில் நொளம்பர் (கி.பி. 886) காலத்தில் தான் நடுகற்கள்

அடுக்குமுறையில் (Tiers) வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. அடுக்குமுறை வடிவமைப்பின் தொடக்ககாலம் இதுவே என்பதற்கு சிந்தாலப்பாடி (அடூர் வட்டம், தருமபுரி மாவட்டம்) நடுக்கல்லினை எடுத்துக்காட்டுகளுடன் கூறப்பட்டுள்ளது. காத்தாடி குப்பத்தில் உள்ள மூன்று அடுக்குகளுடன் கூடிய நடுகற்கள் (கிருஷ்ணகிரி) இக்காலக்கட்டத்தைச் சார்ந்தவை என்று ஆதாரங்களுடன் விளக்குகிறது. இடையன்வயல் அன்னதான மடம் செப்பேடு (கி.பி.-1706), இடையர்குலத்து பிரிவினர்கள் செய்ய வேண்டிய தானத்தை எடுத்துரைக்கிறது. மேலும், சென்னை மதுரவாயில் சிவன் கோயிலில் உள்ள விசைய கண்ட கோபாலனின் 7- ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டில் விசைய கண்டகோபாலனுக்கு “ஆனந்ததேவர்” என்ற சிறப்பு பெயர் இருந்ததை தெரிவிக்கிறது. இக்கல்வெட்டு வரலாற்றுச் சிறப்புடையதாகும்.

இவ்விதழின் பதிப்புப் பணியினை மேற்கொண்ட திரு. கி. சு. சம்பத், காப்பாட்சியர், கணினி தட்டச்சு மற்றும் அட்டைப்படம் வடிவமைத்த அச்சுக்கோர்ப்பாளர்கள் திருமதி தே. சத்தியவதி, திரு மு. சக்திவேல் மற்றும் அச்சுப்பணியினை மேற்கொண்ட அச்சுப்பிரிவினர் ஆகியோரின் பணிகள் பாராட்டுக்குரியது. தொல்லியல் அலுவலர் திரு. வெ. இராமமூர்த்தி, கல்வெட்டாய்வாளர் திரு. இரா. சிவானந்தம் ஆகியோர் நல்கிய தொழில் நுட்ப உதவிகள் சிறப்புக்குரியது.

கட்டுமரமும், கடல் தெய்வமும்

ச.செல்வராஜ்

மண்டல உதவி இயக்குநர், (ப.நி)

“பூம்புகார் போற்றதும் பூம்புகார் போற்றதும்
வீங்கு நீர் வேலியுலகிற் கவன்குலத்தோடு
ஒங்கிப் பரந் தொழுகலான்”

பதியெழு வறியாப் பழங்குடி கொண்டது சீர்காழி வட்டத்தில் அமைந்த பூம்புகார் எனும் ஊர். காவிரி கடலில் கலக்கும் பகுதியே பூம்புகார். இவ்வூரின் தொன்மைச் சிறப்பை தமிழ்நாடு அரசு தற்பொழுது நில அகழாய்வு மற்றும் ஆழ்கடல் ஆய்வு மூலமும் சிறுக, சிறுக வரலாற்றுலகிற்கு வெளிப்படுத்திக் கொண்டுள்ளனர். சீமிகு பூம்புகார் மற்றும் கடலை ஒட்டி வாழும் மக்கள் மீனவர்களே. இவர்கள் மீன் பிடித்தலைத் தொழிலாக கொண்டு வாழ்க்கையை செழிப்புற அமைத்துக் கொண்டு உள்ளனர். இச்சமூகத்தினர் தங்களுக்கென ஓர் கட்டுப்பாட்டை அமைத்து அதன்படி வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் குழு தலைவரை நாட்டார் என்றே அழைக்கின்றனர். கடலுக்குள் செல்வதும், (செல்லாமலிருப்பதும்) தொழிலை நிறுத்துவதும், தங்களுக்கு ஏற்படும் இன்னல்களை நாட்டார் மூலம் கூடி முடிவெடுத்து செம்மையுற நடத்துகின்றனர். அத்தகு சிறப்பு கொண்ட மக்கள் பயன்படுத்தும் கட்டு மரம் தொழிலுக்கு ஓர் பெரிய மூலதனம் ஆகும். பார்ப்பதற்கு எளிமையாக காணப்பட்டாலும் அதில் ஓர் பெரிய வரலாறும், அமைப்பிற்கு உரிய விதிகளும் அதில் காண முடிகின்றது.

வெள்ளி முளைக்கு முன் கடலை நோக்கி தங்களது பயணத்தை மேற்கொண்டு கடலில் போராடி குறிப்பாக இயற்கையோடு போராடி தங்கள் வருவாயை ஈட்டுகின்றனர். அதற்கு பெரும் உதவியாக அமைவது தான் இந்த கட்டுமரம். இந்த கட்டு மரத்தில் சென்று மீன் பிடிக்கும் இவர்கள் தங்கள் குல தெய்வத்தை வணங்கிச் செல்வதும் இங்கு அன்றாடம் நடக்கும் நிகழ்ச்சி ஆகும். அத்தகு மீனவ மக்களின் பயன்பாட்டில் உள்ள கட்டு மரத்தையும், கடல் தெய்வத்தையும் மீனவ மக்களின் வரலாற்றையும் இங்கு சில தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட்டு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கட்டு மரம்

மரங்களை ஒன்றாக இணைத்து கட்டி உள்ளதால் அதனை கட்டுமரம் என்று அழைக்கின்றனர். இதில் பயன்படுத்தப்படும் மரங்கள் கேரளா மாநிலத்தில் இருந்து

கொண்டு வரப்படுகின்றது. இதன் பெயர் அல்போனியா (Alpine) உயர்ந்த மலைப் பகுதிகளில் வளரும் இனம் ஆகும். அடுத்து கட்டுமரத்தில் பல பகுதிகள் உள்ளன. இவை ஒரே மரத்தால் செய்து கட்டப்பட்டாலும் அது அமைக்கப்படும் இடத்தை பொறுத்து அதன் பெயர் அமையும். நடுமரம் நெருக்கு, கொம்பு, பட்டிதடி, அண்டை, தண்டிகா அல்லது துடுப்புபட்டை, சீனி (Ankur) மற்றும் கடபலகை, தலபலகை என்பன இவற்றின் பாகங்கள் ஆகும். இவற்றுடன் கயிறு, தடி போன்ற உபரி பாகங்களும் இணைத்து அமைவதே கட்டு மரம் ஆகும்.

கட்டு மரம் அமைப்பு

கட்டுமரம் பெரும்பாலும் 4 முதல் 7 வரை அல்பைன் மரங்களை கொண்டு அமைக்கலாம். மிகவும் பெரிய தோனியே ஏழு மரங்களை கொண்டு செய்வர். கட்டு மரத்தின் நடுவில் அமைக்கக் கூடிய மரம் மிகவும் நீட்டமாகவும், அமைக்க வேண்டும். இதனையே நடு மரம் என்பர். இதனை அடுத்து இடப்பக்கம் நெருக்கு என்று அழைப்பர். இது நடுமரத்தை விட சற்று நீளம் குறைவாக இருக்கும். வலப்பக்கம் அமைக்கும் மரத்தை கொம்பு என்பர்.

மேற்குறித்த மூன்று மரங்களைக் கொண்டு மட்டும் கட்டு மரத்தை அமைக்கலாம். பெரிய அளவில் வேண்டும் என்றால் தேவைக்கு ஏற்ப நெருக்கு கொம்பு இவற்றை அதிகரித்துக் கொள்ள வேண்டியது. இந்த மரங்களை கயிறு கொண்டு நன்கு இணைத்து கட்டி விடுவர். இதன் ஒரு முனையில் அண்டை என்ற ஓர் அமைப்பு உள்ளது. இதனை இணைக்கும் பொழுது எத்தனை மரத்திற்கு எத்தனை அண்டை சேர்த்தல் வேண்டும் என கணக்கு உள்ளது. அதன்படி சேர்த்து கட்டுவர். அண்டை என்பது ஏர்முனை போன்று அமைப்பில் மரத்தை செதுக்கி நடுமரம் நெருக்கு இதனுடன் இணைப்பர். இது கடலில் ஏற்படும் அலையை கிழித்துக் கொண்டு முன்னேறிச் செல்ல உதவும்.

4 மரத்திற்கு - 2 அண்டை

6 மரத்திற்கு - 4 அண்டை

7 மரத்திற்கு - 5 அண்டை

தற்பொழுது அண்டைக்கு எதிர்திசையில் பட்டிதடி ஒன்றை வைத்துக் கட்டுவார்கள். இந்த பட்டிதடி மீது தான் மீனவர்கள் அமர்ந்து செல்வார்கள். இதில் பயணம் செய்யும் பொழுது கோல் மற்றும் நங்கூரம் அவர்களுக்கு தேவையான உணவு அடங்கிய பாத்திரம், வலை இவற்றை எடுத்துச் செல்வர். கோல் என்பது சுமார் 12 1/2 முழம் அளவில் காணப்படுகின்றது. இதற்கு மூங்கில் தடியை பயன்படுத்துகின்றனர்.

சீனி (நங்கூரம்) (Ankur)

கட்டுமரத்திற்கும் நங்கூரம் உண்டு. இதனை இவர்கள் சீனி என குறிக்கின்றனர். இந்த சீனியை ஏர் அமைப்பில் மரத்தை சீவி அதன் ஓர் பகுதியில் கனமான கல்லை கட்டி விடுவார்கள். தேவையான இடத்தில் நங்கூரத்தை இறக்கி கட்டுமரத்தை நிறுத்தி மீன் பிடிப்பர்.

தண்டிகா (துடுப்பு)

கட்டுமரத்தில் செல்லும் பொழுது துடுப்பு அக்சியமானது ஆகும் இதனை தண்டிகா என குறிப்பர். இந்த தண்டிகாவை வன்னி மரத்தில் செய்வதால், இதனை வன்னிதடி என்றும், அதற்கு கீழே துடுப்பு பகுதியை பல நாக்கு என குறிப்பர். இதனை மாம்பலகையில் செய்வர். இவை ஒவ்வொன்றும் ஓர் குறிப்பிட்ட அளவில் அமைப்பர்.

அடுத்து கடபலகை, தலபலகை என்பது இணைத்து சுமார் 5 1/2 முழம் 4 1/2 முழம் இந்த அளவில் அமைப்பர். இவை பெரும்பாலும் அயனி மரத்தில் செய்யப்படுகின்றது.

கட்டுமரத்தை அமைக்கும் பொழுது அவை எந்த, எந்த வகையான மீன் பிடிக்கச் செல்கின்றனரோ, அதற்கு ஏற்ப அமைப்பர். தூண்டில் மீன், வலை மீன், கோலா, மத்தி, பாறை என்று பலவகை மீன்கள் காணப்படுகின்றது.

கோல் மற்றும் பெருவலை, பாய் மரம் அமைத்தல் இவைகளுக்கு ஏழு மரங்களை அமைத்தல் வேண்டும். கட்டுமரம் நெடுந்தொலைவு கடலில் செல்ல வேண்டுமெனில் பாய்மரம் தேவை. இவை கித்தான் அல்லது காடா துணியில் அமைப்பர். இவை முக்கோண வடிவில் காணப்படும்.

மீனவர்கள் பயன்படுத்தும் சொற்கள்

கடலில் மீன்பிடிக்க செல்லும் மீனவர்கள் தங்களுக்குள் பயன்படுத்தும் சொற்கள் ஓர் இடத்தை குறிப்பனவும், சில அளவினை குறிப்பதும் ஆகும். அவைகளாவது கப்பகர்ப்பு, மேலபாரு, கரையபாரு, பாவம் ஓர் இடத்தில் ஆழத்தை குறிக்க இச்சொல்லை பயன்படுத்துகின்றனர். 15 பாவம் சுமார் 60 அடி ஆழம் உள்ளது.

மீனவர்களும் கடல் தெய்வமும்

பூம்புகாரை மையமாகக் கொண்டு நோக்கும் பொழுது வடக்கே பூம்புகார், புதுக்குப்பம், மடத்துக் குப்பம், பெரியாண்டிப் பேட்டை, நாயக்கர் குப்பம், காவடிக் குப்பம், கீழ் மோக்கரை, மேல் மோக்கரை, கீழ்க்கரை, திருமுல்லைவாயில் என்பன. தெற்கே பூம்புகார் வானகிரி, சின்ன வானகிரி அல்லது சின்னங்குடி, தாளப்பட்டை, புதுப்பேட்டை, பெருமாள் பேட்டை, பொம்பியம் பேட்டை, குட்டியாண்டியனூர், தரங்கம்பாடி என்பன. இங்கு தென்னாறு, வடகன்னாறு இவைகள் கடலில் கலக்கின்றன.

இப்பகுதியில் வாழும் மக்கள் கடலுக்கு மீன் பிடிக்கச் செல்லும் முன்னர் அந்த கடல் நீரை எடுத்து வந்து பாணையில் வைத்து அருகம்புல் எடுத்து பின்னையார் பிடித்து தீக்குண்டம் எழுப்பி அவற்றை சூரியன் உதிக்கும் திசையில் வைத்து கும்பிட்டுச் செல்வது வழக்கம். இவர்கள் தெய்வமாக கடல் கெழ செல்வி என குறிப்பிடும் கடல் மாதாவை கும்பிடுவதாகவும் அறிய முடிகின்றது. இங்கு காவிரி கடலுள் புகும் இடத்தில் அமைந்த தெய்வம் ஸ்ரீ ரெத்தின புவனேஸ்வரி அம்மாள் ஆகும். நாயக்கர் குப்பம் பகுதியில் கன்னியாத்தா என்றும் கன்னியா கோயில் அமைத்தும் வழிபடுகின்றனர்.

CURIOUS ARCHAEOLOGICAL FINDS FROM PERUR

D.THULASIRAMAN

Divisional Asst. Director,
Coimbatore.

Introduction

Perur, a historical town, is situated 8 Km west of Coimbatore on the Coimbatore Siruvani Road (10°58'30" N latitude and 70° 54'54" E longitude). It lies on the south bank of the river *Noyyal*, a tributary of *Kaveri*.

In the prehistoric period Kongu was a pastoral area, where cattle keepers had their settlements with cattle pens. Ash mounds are often associated with the cattle keepers and Thirunirrumedu (Ash mound) at Perur was one such ash mound. Excavations in the ash mound sites like Utnoor and Piklihal in the Deccan reflect the possibility of rituals such as fire festivals being followed by the cattle keepers. In Kongu country also such ash mounds are found in places like Kovilpalayam in Annur taluk of Coimbatore district.

The cattle pens are popularly called as *patti* in the Kongu region. The famous Siva temple at Perur, in fact, named as Pattiswarar. Even to day, the ashes collected from the near by habitation mound (Thirunirrumedu) is used as a sacred ash (Thiruneeru) in the temple.

The continuation of the occupation since Megalithic times is well reflected through the urn burials surfaced now and then on the southern bank of the river Noyyal at Perur. It is clearly suggested that Perur was populated by megalithic folk.

The ancient site at Perur, locally known as Nattam (meaning ancient habitation) occupies an area of about 50 hectares extending from Thirunirruvedu on the west and Perur Tamil college ground on the east. The Archaeological Survey of India under the direction of K.V. Soundrarajan and B. Narasimhaiah excavated this site in the year 1970 - 71. The excavation revealed three cultural periods, each overlapping with the other and suggestive of a continuous occupation without any break. Recent archaeological explorations and excavations in Perur also reveal interesting finds.

Unique Graffiti Symbols

In the year 2001, one black and red ware megalithic urn was unearthed on the southern bank of Noyyal river between the two bridges (old and new). From this urn, several black and red ware and russet - coated painted ware sherds were collected. Among these, eleven potsherds are with identical graffiti marks. It is a slanting vertical line with two couple of horizontal strokes projecting in opposite direction at its both ends. Another megalithic urn, which was accidentally unearthed at Kalapatti, a small village located about 8 Km. west of Perur, also yielded six potsherds from Perur urn with an addition of a wavy line going horizontally in the centre of the slanting vertical line. The similarity between these two symbols shows that the both are the totems of a same clan. Initially, a clan who used the first symbol as their totem might have been lived in Perur area. In the later time, a sect of the clan would have been migrated to Kalapatti and settled there by using the same totem with an additional mark. It is an authentic evidence that the megalithic folk had a custom of engraving their totemic symbols on the earthen wares in the burials.

Prehistoric Paintings

The Tamilnadu State Department of Archaeology has discovered several prehistoric paintings drawn in white ochre on the rocks in the natural caverns on the hills, located at Vettaikaranmalai (Vellerukkampalayam), Kumittipathi and Marudamalai. All these sites are situated within the 10 Km radius of Perur. These paintings depict the figures of animals such as elephants, deers and horses and human figures. The occurrence of elephant at Vettaikaranmalai is significant since so far no elephant figur is found in the paintings of other places in Tamilnadu. It is solid proof for the prevalence of elephants in large number in the Chera country which included Coimbatore district. Another painting is shown with six human figures dancing in a

group by holding their hands with each other. On the basis of the occurrence of black and red ware sherds from the Vettaikaranmalai cavern, these paintings can be dated to megalithic period.

An Ancient High Way Inscription

A high way with bi-script inscription was discovered by the Tamilnadu State Department of Archaeology. It was engraved on a bouldered (karpaaari) near Sundakamuttur, a small village located about 5 Km. south of Perur. This inscription is engraved with two types of scripts namely Vatteluttu and Tamil. It mentions about a high way after one Rajakesari who is identified with Aditya I (871 - 909 A-D) of imperial Cholas. This is the only highway inscription identified till date and perhaps earliest one as far as ancient highway is concerned.

The remnants of ancient high way could be seen even now at this place. This high way connects Kerala (ancient Chera Nadu) via Palghat gap after passing through Perur, Vellalur, Sular, Kattankanni, Kodumanal (ancient Kodumanam) and reached Karur, the Chera capital on the bank of river Amaravathi. This high way must have been in use till the advent of British rule.

Recent Excavations

In the year 2002, the Tamil Nadu State Department of Archaeology undertook excavations at Perur,

- (i) To know cultural sequence of the site for wider comparison and classification,
- (ii) To get a distinct chronology for the site including the habitation,
- (iii) And to confirm the stratigraphical position of the artifacts unearthed by the local people

Totally five trenches were laid in two segments. One on the western end of the habitation locally called Thirunirruvedu and the remaining four on the eastern end of the mound in the premises of the Perur College. The trench laid on the western end yielded very limited black and red ware sherds, precisely speaking, it yielded only 12 shards at the lowest level, whereas the trenches laid in the eastern part yielded black and red ware, redslipped ware and russet coated ware profusely. The absence of black and red ware and red slipped ware in the trench placed on the western part of the habitation mound clearly indicated the change in the ceramic

sequences. It seems that the people who occupied in the eastern part first, say in megalithic and early historic period, slowly moved towards the western part during the historical times as part of the natural expansion of the temple town. Four cultural periods have been inferred from the above trenches based on the ceramics particularly black and red ware, russet-coated painted ware, graffiti marks, glass and semiprecious stone beads and terracotta objects. The cultural Period I and II found in the trenches PRR-2 and 3 laid in the eastern part of the habitation mound particularly in the premises of the Perur Tamil College. The cultural Period III and IV found in the trench PRR- 1 laid in the western part of the habitation mound locally called Thirunirruvedu.

A chronological chart

Period	Date	Pottery Types	Antiquities
Period-1 (Megalithic and early historic culture)	300 B.C to 100.A.D.	Black and red ware, Russet-coated Painted ware, Black ware, Red ware, Graffiti shreds.	Glass beads, Hop scotches, Shell bangle pieces. Arrow heads with socket base
Period- II (Early historic culture)	100 A.D to 300 A.D	Black and red ware Russet coated Painted ware, Red slipped ware, Brown slipped ware, Black ware Red ware.	Glass, semi precious stone, Shell, coral, Terracotta and copper beads, Terracotta objects like earlobes, Human figurines, lamps and gamesman.
Period-III (Pre-Medieval culture)	300 A.D to 600 A.D	Black ware Red ware	"L" shaped roofing tiles and terracotta Chera royal seal.
Period-IV (Medieval Culture)	600 A.D to 900 A.D	Course Red ware	"L" shaped roofing tiles.

Results of the Excavation

The present excavation at Perur, revealed the material culture, economic conditions, social organizations and religious trends. Kongu was populated by hunter gathers and cattle breeders during prehistoric

period. Explorations and excavations had given the date, which reveal the life style of the people in Kongu region. Megalithic monuments are remnants left out by the people. The life of the megalithic builders could be given by the artifacts yielded from the excavations at ancient sites. Excavations at Boluvampatti, Perur and Kodumanal (ancient Kodumanam) had exposed the *Noyyal* Valley civilization, which is dated back to 300 B.C. This civilization had continued till 1400 A.D. The recent excavations at Perur unearthed artifacts which belong to megalithic, early historic, and early medieval periods.

Economic conditions

Since the excavations yielded variety of stone beads, terracotta beads, glass beads, paste beads, pearl beads, the people must have engaged in bead making industry and trade in beads. And also the shell bangle pieces along with sawed off conch pieces and full shaped conches have been unearthed here. The conches would have been brought from Gulf of Mannar. This shows that this place might have been served as a production centre for shell bangles. These shell bangles would have been sent to other places all over Tamilnadu. Itinerant traders were attracted by the commodities of Perur. Also iron smelting industries had existed at all periods at Perur as attested by the occurrence of iron ore and iron slags etc from the excavation. Iron objects would have been sent to other parts of India.

Textile industry was one of the major occupations at Perur as revealed by the terracotta spindle whorls in the trenches. The occurrence of crucibles confirms the gold and silver ornament making and coin moulding also existed at Perur.

Social Life

The beads and bangles had revealed the facts that the people had a high standard of living. The hop scotches and dices confirm the pastime of the people who lived during the early historical and medieval periods. Three types of terracotta games man occurred from the present excavation, might have been used as the coins for playing the games like chess. The existence of the smoking pipes confirm the smoking habit of the people from the early historic period.

Terracotta Art

In Kongu country, numerous terracotta figurines were unearthed periodically by village folk and archaeologists. The excavation at

Perur have also yielded three terracotta figurines. They are the Mother Goddess, a devotee and a Yaksha figure. These terracotta figures were depicted with variety of ornaments and head dresses. Even though these figures were in clay, they reveal the high cultural life of the people who lived then. Also the terracotta revealed the art excellency of that age as far as terracotta art is concerned. Shell and semi - precious stone studs and terracotta ear-lobes were worn by the common people. A terracotta disc made out of flat potsherd with symbols, engraved after firing is a remarkable find in this excavation. It was collected from the trench PRR - 1 at a depth of 1.03 m in layer No 3 which belongs to Period III. The seal has a bow flanked by two lamps one on each side, and a crescent at the top. The symbol seems to be a Chera royal insignia. It is of 3 cm diameter and 5mm thickness.

Houses

The excavation revealed the existence of two types of houses at Perur. One type of house was with brick wall and tiled roof and another type of house simple one with thatched roof. There were number of post holes found in the excavation. They might have been used for planting the wooden posts: over them the thatched roofs were made.

Religious Aspects

The occurrence of Yaksha figurine is the best evidence for the existence of Jainism in this region. Also Saktha cult had held sway over the people at Perur which confirmed by the Mother Goddess figurine. The linga that excavated from Perur reveals the impact of the ardent religious trend that prevailed here.

It is summed up that recent excavation at Perur by Tamilnadu State Department of Archaeology had yielded invaluable antiquities and exposed the rich cultural value of Kongu region from megalithic to medieval period.

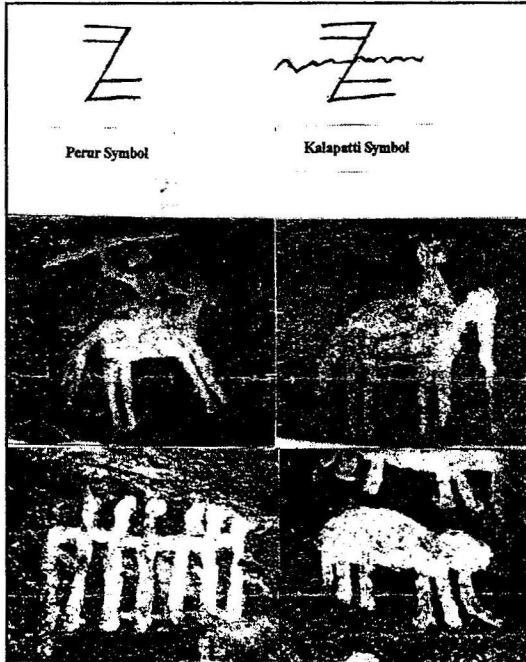
Bibliography

Allchin, F.R.,	: 1963 Neolithic Cattle keepers of South India, Cambridge,
Damodaran, K.,	: 1999 Inscribed terracotta plates (Tamil) Tholiyal Nokkil Thamizhagam, Chennai, PP. 70 - 74.

Indian Archaeology - A Review : 1970 - 71

Natarajan, Avvai.,
Kasinathan, Natana.,	: 1992 Art Panorama of Tamils,
Chennai.
Poongundran, R.,	: 1988 Rajakesari highway inscription
a Review (Tamil) Varalaru
Kalambagam Thanjavur PP. 16-20.
Poongundran, R.,	: 2000 Ancient Inscribed paltes from
Perur (Tamil) Avanam Vol, II, PP.
1-6 Thanjavur.
Rajan, K.,	: 1994 Kodumanal excavation an
introduction (Tamil), Thanjavur.
Shetty, Ashok Vardhan, K.,	: 2003 Excavations at Perur,
Department of Archaeology,
Govt. of Tamilnadu, chennai.
Sridhar, T.S.,	: 2004 Archaeological Excavations of
Tamilnadu, Chennai.

Graffiti Marks

Vettaikaran Malai Paintings

ORIGIN AND SPREAD OF HERO - STONES IN TIRES

Dr. C. MAHESWARAN*

&

Mr. R.SIVANANTHAM**

I. Introduction

Hero-stones were erected in honour and memory of the deceased heroes who sacrificed their precious lives in protecting people, cattle and or land from foes or predator beasts¹. They were sculpted either as full-fledged relief sculptures or bas-relief sculptures. Such hero-stones may or may not bear inscriptions. If at all inscriptions are there they are found either on the hero-stone itself or on an adjacent stone slab².

Interestingly, in Tamilnadu, bas-relief hero-stones are found attested in tiers of three (predominantly) or two (relatively in lesser incidences)³ and accordingly known as 'three-tier hero-stones' and 'two-tier hero-stones' respectively. In the beginning, the typical three-tier hero-stones are referred as 'Pulapally Type' and later on they are re-designated aptly as 'Karnataka Type', by the historians.⁴

In this paper, an attempt is made to trace the origin and the spread of the hero-stones that occur in tiers of three or two (as the case may be), based on certain hero-stones identified from Tamilnadu (in the districts of Dharmapuri, Krishnagiri, Erode, Coimbatore, Nilgiri), Karnataka and Kerala.

* Curator (Anthropology Section), Government Museum, Egmore, Chennai-600 008.

** Epigraphist, Department of Archaeology, Egmore, Chennai- 600 008.

II. Structural Pattern of a Typical Three tier Hero-stone

Knowledge on the structural pattern of a typical three - tier hero-stone is a prerequisite to identify the variations that are perceptible within the three-tier hero-stones and also in the two-tier hero-stones.

A typical three - tier hero-stone is a rectangular slab of stone subdivided into three-tiers in more or less equi-distances. Of these, the lower-tier depicts the heroic act of the hero⁵ committed against his enemy (either human beings or animal beings, as the case may be) with or without his spouse(s). Presence of spouse(s) in this tier is construed as element of encouragement⁶ or element of sati⁷ (as the case may be). The middle tier shows the lifting of the deceased hero⁸ (with or without his spouse(s)) to the other world by the celestial maids who flank him/them. And the upper-tier exhibits the deceased hero (with or without his spouse(s) and or priest) in the other world⁹. The motifs of sun and moon are found sculpted over the ridge of this upper-tier¹⁰.

In short, a typical three-tier hero-stone conveys us symbolically the heroic life of the hero in the earthly world (in the lower-tier), the transitional stage of the deceased hero (with or without his spouse(s)) in between this world and the other world (in the middle-tier) and the eternal life of the deceased hero (with or without his spouse(s)) in the other world (in the upper-tier).

III. Obligatory Elements Vs. Optional Elements in Hero-stones

There might have been a long debate taken place within the minds of the people to decide upon the 'obligatory elements' and the 'optional elements' that have to be included within a hero-stone.

The hero-stone identified from Sindhalappadi (of Arur Taluk in the Dharmapuri District) is observed to have a space allocated for inclusion of a pair of celestial maids as well. A set of three such hero-stones attested from Kathadikuppam of Krishnagiri (Taluk & District) gives us a clue that the space for celestial maids is not decided as one shows the top left corner, the other one more or less top centre and the third one, the top centre. However, both the attestation (of the Dharmapuri District and the Krishnagiri District) reveal us that the incorporation of the element of a pair of celestial maids in hero-stones could be the first stage in the evolution of hero-stones in tiers. This conjecture gets strengthened further, as the 'element of the deceased hero being lifted

to the other world' alone is depicted in the stray find of 'single-tier hero-stone' identified and acquired from Sodhanapuram, Sathyamangalam Taluk in the District by the authorities of the Government Museum, Erode.¹¹

However, in contradiction to this hypothesis, the element of celestial maids is avoided totally in the case of two-tier hero-stones wherein the lower-tier displays the heroic deed of the hero while the upper-tier exhibits the deceased hero (with or without his spouse(s)) in the other world worshipping the Almighty¹².

Hence, we could presume that of all the three significant elements that incorporated within the hero-stones in tiers (viz., the 'element of heroic act', the element of deceased hero being lifted to the other world' and the 'element of Veera Swarga'), the 'element of the heroic act' and the 'element of Veera Swarga' alone are considered more significant ones. In other words, both these elements are treated as 'obligatory elements'.

Inclusion of the elements such as spouse(s), cattles, hunting dogs becomes optional. In other words, the above elements are treated as 'optional elements'. For instance, cattle is shown within an in-box (as in the case of a two-tier hero-stone identified from Burgur Hills in the Bhavani Taluk at the Erode District)¹³ or directly on the right side corner in between the upper and middle-tiers (as in the case of the three-tier hero-stone attested from Anaikatti in the Nilgiris)¹⁴.

IV. Origin & Spread of Hero-stones in Tiers

Origin of hero-stones in tiers could be traced back to the Nolamba period (Circa 886 A.D) as evidenced from the Sindhalappadi hero-stone bearing Tamil inscriptions. As the set of three hero-stones, (of course, without any inscriptions) identified from Kathadikuppam of Krishnagiri is believed to be belonging to the same period, we could infer that these hero-stones might be showing the first stage in the evolution of hero-stones in tiers. The various hamlets in the Burgur Hills of Bhavani Taluk at the Erode District exhibit hero-stones in two-tiers wherein the lower-tier bears depiction of the deceased hero in the other world worshipping the Almighty (with or without his spouse(s)). In other words, the two-tier hero-stones are devoid of the depiction of the transitional stage (i.e., the deceased hero, being lifted to the other world by a pair of

celestial maids who flank him). Apart from such two-tier hero-stones the Burgur Hills is identified in possession of hero-stones in three-tiers as well. Iconographic details assign Circa 13th century A.D. to both the two-tier and three-tier hero-stones. As three-tier hero-stones are found attested in the hamlets of the neighboring taluk, viz., Sathyamangalam, it is presumed that the three-tier hero-stones have spread from the Burgur Hills to the adjacent areas at a later stage. The occurrence of three-tier hero-stones in abundance at the Nilgiris, on the one hand and the districts of Wynad (of Kerala) and the Samraj Nagar (of Karnataka), on the other hand could pin point the direction of the spread of such three-tier hero-stones. Identification of a few three-tier hero-stones in the district of Coimbatore vouch for the fact that such hero-stones are known to that arena as well. The three-tier hero-stones have been observed in the succeeding Vijayanagar period (i.e., Circa 16th Century A.D.) also, as evidenced from the hero-stone identified at Malliyammandurgam, a tribal hamlet in the Kadambur Forest Range of Sathyamangalam Taluk and that of Periya Puliyur, a rural hamlet near Kavindapady in the Bhavani Taluk of Erode District. Interestingly enough, the former one is identified with an associated slab of stone bearing Tamil inscriptions (as in a few hero-stones of the Nilgiris) and the latter one is observed with elements of Vaishnavism.

V. Conclusion

From the aforementioned discussions, we could infer that the origin of hero-stone in tiers may be traced back to the hero-stones of Nolamba period in bas-relief with provision of an in-box for depiction of a pair of celestial maids (as in Dharmapuri and Krishnagiri Districts). This might have yielded to the evolution of (Hoysala period) two-tier hero-stones and still later into three-tier hero-stones, having realized the fact that the significant element of the deceased hero being lifted to the other world is omitted. Change in chronology has effected a corresponding change in the depiction of the other world from 'Siva Loga' (of Hoysala period) to 'Vaikunda' (of Vijayanagar period). The depiction of 'Vaikunda' in the place of 'Siva Loga' might have occurred only during the Late Vijayanagar period, as evidenced from the depiction of 'Siva Loga' even in the Vijayanagar period hero-stone of Malliyammanduragam, on the one hand and from that of the iconographic details corresponding to the Late Vijayanagar period observed in the hero-stone of Periya Puliyur, (both identified from the Erode District).

Inclusion of optional elements such as 'spouse(s)' (due to 'Sati'), 'cattle(s)' (because of 'cattle feuds'), 'dog' (in association with 'hunting') within the hero-stones in tiers could be attested as local versions, in contradiction to the depiction of obligatory elements such as 'hero in action', 'deceased hero in other world' (i.e., 'Veera Swarga') which constitute the part and parcel of the hero-stones in tiers.

FOOT NOTES

- ¹ Based on the animals involved the hero-stones are popularly as 'Puli Kuththi Kal' (Lit. "tiger stabbing stone"), 'Panri Kuththi Kal' (Lit. "boar stabbing stone"), 'Kudhirai Kuththi Kal' (Lit. "horse stabbing stone").
- ² Inscribed slab of stone is in association only with the hero-stone in tiers, especially three-tier hero-stones.
- ³ Two-tier hero-stones are observed only from the Burgur Hills of Bhavani Taluk, Erode District.
- ⁴ As the historians first identified typical three-tier hero-stones from Pulapally, a hamlet nearby Sultan Bathery of Wynad District, (Kerala State), they are referred so. However, it is apt to designate them as 'Karnataka Type', as all the arenas that are in close contiguity with Karnataka are found to exhibit this type of three-tier hero-stones.
- ⁵ In a stray incidence (of Onthanai, a tribal hamlet of the Burgur Hills, Bhavani Taluk, Erode District), a woman is depicted of stabbing a tiger with a fruit hook. And this interesting hero-stone is displayed in the 'Sculpture Garden' of the Government Museum, Erode.
- ⁶ Depiction of a woman carrying a vessel in her hand is considered by some scholars as liquor container with the aim of encouraging the fighting hero with intoxicating liquor. At times, such woman is shown as being involved in fighting with predator beast.
- ⁷ Another school of thought interprets such depiction of a woman with a vessel as facilitator of inflaming the spouse by dousing with oil in the act of embracing ceremonial suicide.
- ⁸ Interestingly, in one of the hero-stones identified at the beginning arena of the Bandipur National Park (of Karnataka State) the hero is depicted as being lifted to the other world by means of a palanquin.
- ⁹ The other world is usually depicted as 'Siva linga' by being sculpted with 'Siva linga' and 'Nandhi'. However, in a hero-stone identified at Anaikatti of the Nilgiris

it is depicted without any such elements conveying that hero-stone might have been belonging to a period before the advent of Saivism in the Nilgiris. Interestingly, in a hero-stone identified by the authors of this paper quite recently at Periya Puliur situated nearby Kavindapady of Erode District the other world is depicted as 'Vaikunda' with 'Vishnu' and 'Garudalwar'.

- ¹⁰ In two-tier hero-stone of the Burgur Hills, Bhavani Taluk, Erode District the symbols of 'sun' and 'moon' are depicted within the compartment for other world.
- ¹¹ As this is a stray case, this conjecture is not construed as a strong one, by some school of thought.
- ¹² Contrary to this general pattern, in one of the two-tier hero-stones identified from the Burgur Hills (of the Erode District) the pair of celestial maids are depicted in the other world- in the place of deceased hero (and his spouse(s)).
- ¹³ This information was gleaned from the personal discussion that the authors of this paper had with Dr. K.R. Sathananthan, Professor & Head, Department of History, Gobi Arts & Science College, Gobichettipalayam.
- ¹⁴ For details C. Maheswaran, C.& M. Kumaravelu (Vide: SELECT BIBLIOGRAPHY).

SELECT BIBLIOGRAPHY

Kandasamy, B.	2006. Hero-Stones in Erode District (Unpublished M.Phil. Dissertation). Coimbatore: Bharathiar University.
Maheswaran, C.
&
Kumaravelu, M	1986. "A Unique Hero-Stone identified from Anaikkatti of the Nilgiris". The Downstown Chronicle, Udhagamandalam.
Ramamurthy, V.	1977. Kongu Naattuk Kavundargal (in Tamil). Thiruchirappalli: Lotus Publishing Company (P) Ltd.

COLOPHON

We wish to record of our deep sense of gratitude to the innocent indigenous people who preserve the hero-stones in and around their habitation sites, even without knowing their significance as tangible objects of cultural heritage.

இடையன்வயல் அன்னதானமடம் செப்பேடு

சொ. சந்திரவாணன்

உதவி இயக்குநர், மதுரை.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் தொண்டியிலிருந்து 10 கி.மீ. வடக்கில் அமைந்துள்ள ஊர்தான் “தீத்தாண்ட தானம்”. இவ்வூரிலிருந்து 1 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது ‘இடையன் வயல்’ எனும் சிற்றூர். இங்குள்ள பாண்டியம்பலம் என்பாரின் குடும்பத்திற்குச் சொந்தமான இரு செப்பேடுகள் பற்றி ஆசிரியர் ஆ. பாலகிருஷ்ணன் என்பவர் தந்த தகவலின் அடிப்படையில் அவ்விரு செப்பேடுகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டன.

செப்பேட்டின் அமைப்பு

இவ்விரு செப்பேடுகளிலும் ஒரே செய்தி தொடர்ச்சியாக எழுதப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் இச்செப்பேடுகள் வெவ்வேறு அளவினதாகக் காணப்படுகின்றன. தானச் செய்தி தொடங்குகின்ற சிறிய செப்பேடு எண் ஒன்று ஆகவும் தொடர் செய்தியுள்ள சற்று பெரிய செப்பேடு எண் 2 ஆகவும் கொள்ளப்படுகின்றது.

செப்பேடு எண்: 1

இதன் நீளம் 23 செ.மீ, அகலம் 12.08 செ.மீ இச்செப்பேட்டின் முதல் பக்கத்தில் 27 வரிகளும் இரண்டாம் பக்கத்தில் 8 வரிகளும் காணப்படுகின்றன. இச்செப்பேட்டின் மேல் வளைவாக உள்ள பகுதியில் வளையத்தில் கோர்ப்பதற்கு ஏற்ப துளையிடப்பட்டுள்ளது. இத்துளைப் பகுதியினருகில் இருபக்கத்திலும் சங்கு சக்கரம் கோட்டுருவமாக வரையப்பட்டுள்ளது. செப்பேட்டில் நீள வாக்கில் தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இரண்டாம் பக்கத்தில் சற்றே பெரிய எழுத்தில் தெலுங்கு (அ) கன்னட எழுத்துக்கள் மேல்பகுதியில் மூன்றாம், அதன் கீழாக ஒரு எழுத்தும் எழுதப்பட்டுள்ளது.

செப்பேடு எண்: 2

முதற்செப்பேட்டின் தொடர்ச்சியாக இச்செப்பேட்டு வாசகம் அமைந்துள்ளது. இவ்விரண்டாம் செப்பேட்டின் நீளம் 31.05 செ.மீ அகலம் 15.08 செ.மீ அளவுள்ளது. இச்செப்பேட்டிலும் இருபுறமும் எழுதப்பட்டுள்ளது. முதல் பக்கம் 32 வரிகளும் இரண்டாம் பக்கம் 17 வரிகளும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இச்செப்பேட்டில் இருவரிகள்

முற்றிலும் கிரந்த எழுத்துகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன. மேலும் இடையிடையே கிரந்த எழுத்துக்களும் காணப்படுகின்றன. இச்செப்பேட்டின் மேல்பகுதி(குமிழ்ப் பகுதி)யில் துளையிடப்பட்டுள்ளது. ஓரப்பகுதிகள் சிதைந்தும் உடைந்தும் காணப்படுகின்றன. செப்பேட்டு வரிகள் சிலவற்றில் எழுத்துகள் சிதைந்துள்ளன.

செப்பேட்டின் காலம்

முதற் செப்பேட்டின் தொடக்கத்தில் சாலிவாகன சகம் 1628 எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவ்வகையில் இது கி.பி. 1706 ஆம் ஆண்டில் வழங்கப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. இவ்வாண்டினைத் தொடர்ந்து பஞ்சாங்கக் குறிப்புகள் தரப்பட்டுள்ளது. பின்னர் சேதுபதி மன்னர்களின் மெய்க்கீர்த்தியுடன் தொடங்கி ரகுநாத திருமலைச் சேதுபதி காத்த தேவரவர்கள் (1646-1676) புத்திரன் ஸ்ரீரகுநாத சேதுபதி காத்த தேவர் (1678-1710) எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. செப்பேட்டின் காலமும் சேதுமன்னரின் காலமும் ஒன்றேயாதலின் இச்செப்பேடு சேதுபதிகள் வழங்கியது என்பது தெளிவு.

செப்பேட்டின் செய்தி

செப்பேட்டில் குறிப்பிடப்படுகின்ற ரகுநாத சேதுபதி அவர்கள் ஸ்ரீமன் நாராயண சுவாமிகள் எழுந்தருளிய தம்பி உடையார் தன்ம சத்திரத்தில் இருந்த போது தீத்தாண்டதானத்து ஊருக்கு வட பகுதியில் தன்ம மடம் கட்டக் கேட்டுக் கொண்ட பெருமான் கோனுக்குப் பதில் கொடுத்து தன்மதான மடம் கட்டுவிச்சு சாசனம் வழங்கியதைத் தெரிவிக்கின்றது.

இந்த தன்மதான மடத்தில் வழிப்போக்கர்க்கு நீர் மோரும், தபனக் கஞ்சியும், ஊறுகாயும் கொடுத்து என்றென்றும் இத்தானம் நடக்கச் செய்ததைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் இடையர் குலத்துப் பிரிவினர்கள் செய்ய வேண்டிய தானம் ஆண்டொன்றுக்குப் பணமாகவும், பொருளாகவும், வரியாகவும் கொடுத்ததைத் தெரிவிக்கின்றது.

செப்பேட்டின் மொழிநிலை

தமிழும் கிரந்தமும் கலந்து மணிப்பிரவாள நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஒலைச்சுவடியில் தமிழில் எழுதும் போது பயன்படுத்தப்படுகின்ற சில கூட்டெழுத்துக்கள் இச்செப்பேட்டிலும் கையாளப்பட்டுள்ளன.

செப்பேட்டின் இடையிடையே தேவைப்படும் இடங்களில் வடசொற்கள் (கிரந்தம்) கையாளப்பட்டுள்ளன. சான்றாக, ஸ்லஷ்ஸ்ரீ, ஸாஷீ வாகன, ஸ்லாசி, ஸ்ரீமநு, ஸ்ரீஹிரணுமலையாஜி, ஸ்ரீபுணுகுஷேத்ரம், ப்ரஹ்மபுத்திஷ்டை, வுதூரகொஸரம் மெயிவிருக்ஷு ஸ்ரீஜாஜாரியநு, ஸலவீரபூர ஜாரி உகநு சுழிவீரநு விவிதஜ, வஸலஜ்ஷு ஸுஸ்ரீஜெநாநு: என்பனவற்றைக் கூறலாம்.

மடத்தின் பணியாளர்கள்

இந்த அன்னதான மடத்தின் பணியாளர்கள் கொடுக்க வேண்டிய தானம் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் பெரும்பாலும் அவர்களின் பெயர்கள் கூறப்படாமல் அவர்கள் செய்யும் தொழிற் பெயர்களே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. எ.கா, மண்டமார், சிவியார், குடைக்காறன், தீவெட்டிக்காரன், ஆலவட்டக்காரன், ஓட்டக்காரன் என்பன. இத்தொழிற்பெயர்களுடன் கூடிய நபர்களில் “குடைக்காற வெயிலான் சேருவைக்காரன்” என்றும் தீவெட்டிக்காற குப்பையாண்டி ஆவுடையான் என்றும் இயற்பெயருடன் குறிப்பிடக் காணலாம். மேலும் ‘கீதாராம் மணியம் உலகப்பன்’ என்று ஒருவன் ‘மணியம்’ தொழில் செய்வதையும் தெரிவிக்கின்றது.

செப்பேட்டில் ஔப்பெயர்கள்

இச்செப்பேட்டுச் செய்தியின்படி இதனை நிருவகிக்கும் பொறுப்புடையோர் இடையர் (கோன்) இனத்தவர்களின் ஒரு பிரிவினராகவுள்ள ‘போயிண்டன்’ எனும் பின்னொட்டுப் பெயருடன் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவர்கள் ஆவர். எடுத்துக்காட்டு பெரிச்சி போயிண்டன், தனம் போயிண்டன், ஆண்டி போயிண்டன், ஆழகிச்சி போயிண்டன், பூவபோயிண்டன் என்றும், சின்னையாவகை போரிக்கம் வழியில் வீரபாண்டி போயிண்டன், உடையா போயிண்டன், பொம்மாத்தா போயிண்டன், ஒச்சா போயிண்டன், முழுகிச்சி போயிண்டன், கலித்தா போயிண்டன், சங்கரமூர்த்தி போயிண்டன், அன்னதாரி போயிண்டன் என்றும் பெயர்கள் வரக் காணலாம்.

இத்துடன் பெருமான் கோன், உலகப்பன் இடையன், ராமலிங்கன் இடையன், மங்கனாத இடையன் போன்ற பெயர்களும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

செப்பேட்டில் ஊர்ப்பெயர்கள்

இச்செப்பேட்டில் இடம் பெறுகின்ற ஊர்கள் இந்த அன்னதான மடம் உள்ள இடையன் வயல் ஊரைச் சுற்றியுள்ளனவும், இம்மடத்துடன் தொடர்புடைய ஊர்களின் பெயர்களும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, இடையர்குடி, இடையனேந்தல், எட்டிசேரி, ரகுனாத சமுத்திரம், இடையன்வயல், மருங்கூர், பட்டமங்கலம், மானவனேரி, தீத்தாண்டதானம், அரசனேரி, கலியனேரி, உத்தர கோசமங்கை, காசி, இராமேசுவரம், தனுஷ்கோடி போன்ற ஊர்களின் பெயர்களைக் காணலாம்.

இவ்வூர்ப் பெயர்களில் ‘இடையர்குடி’ என்னும் ஊர்ப்பெயர் தற்போது மக்கள் பேச்சு வழக்கில் ‘எட்டிசேரி’ என்றும் கலியனேரி என்ற ஊர்ப்பெயர் ‘கலிய நகரி’ என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

செப்பேடு எழுதியவன் பெயர்

இச்செப்பேட்டினை எழுதியவன் பெயர் குறிப்பிடும் போது அவனது ஊர்ப்பெயர், தந்தையின் பெயருடன் சேர்த்துச் சொல்லப்படுகின்றது. ‘உத்தர கோசமங்கையிலிருக்கும் சிற்பாசாரியன் பல வீரப்பாசாரி மகன் அழிவீரன் விகிதம்

(எழுத்து) என்று கிரந்த எழுத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் இருமொழி வல்லமையுடைய சிற்பாசாரியன் என்பது புலப்படுகின்றது.

ஓம்படைக்களவீ

பொதுவாகக் கல்வெட்டு செப்பேடுகளில் ஓம்படைக் கிளவியாக வரும் செய்திகள் தர்மத்தை அழித்தவன் பெறும் பாவங்களாகச் சில செய்திகள் சொல்லப்படும். ஒரு சில ஓம்படைக் கிளவிகளில் தானம் காத்தார் பெறும் புண்ணியம் சிலவற்றைக் கூறுவதுண்டு. அவ்வகையில் இச்செப்பேட்டில் தானம் காத்தார் பெறும் புண்ணியமாகக் கூறும்போது, காசிவிலேயும் இராமேஸ்வரத்திலேயும் புண்யசேத்திரங்களிலேயும் அனேகம் கோடி சிவலிங்க பிரதிஷ்டையும் அன்னதான மகாதானங்களும் பண்ணிய சுகத்தைப் பெறுவதாகவும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமையைக் காணலாம்.

இத்தானத்திற்குத் தீங்கு நினைத்தவர்கள் பெறும் பழியாகக் கூறுகின்ற இடத்தில், கங்கையிலே ராமசேது தனுஷ்கோடியிலே சிவத்தலம் விஷ்ணு கலங்களிலே பிராமணர்களையும், பெண்களையும், மாதா பிதாவையும் வதை செய்த தோஷம் பெறுவாராகவும் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதையும் காணலாம்.

இவ்விரு செப்பேடுகளிலேயும் தனித்தனியே ஓம்படைக்கிளவி காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

களைமொழிகள்

செம்மொழியாம் தமிழ்மொழியினைப் பேசும் மக்கள் தங்கள் மாவட்டங்களுக்கே உரிய சொற்களோடு கிளை மொழியினையும் கலந்து உச்சரிப்பது வழக்கம். அவ்வகையில் இச்செப்பேட்டின் மாவட்டமாகிய இராமநாதபுரம், சிவகங்கை மாவட்டக் கிளைமொழிகள் பேச்சு மொழிகளில் இச்செப்பேட்டில் கையாளப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். அவை வருமாறு,

உத்தரம் : இச்சொல்லிற்குத் தமிழ் அகராதிகளில் 'மறுமொழி', கட்டளை, அனுமதி, அடுப்பு, விடை என்னும் பொருள்கள் உள்ளனவாகக் காணப்படுகின்றது. இச்செப்பேட்டில் இச்சொல் மறுமொழி, பதில் என்ற பொருளில் வந்துள்ளது.

தபனக்கஞ்சி : இச்சொல்லிற்குத் தாகம், வெப்பம், வெயில் காலம், மனத்துயர் என்றும் பல பொருள்கள் இருப்பினும் இங்கு சூடான கஞ்சி என்ற பொருளில் வந்தது. 'தபனன்' என்ற சொல்லிற்குத் தீக்கடவுள் (அக்னி), சூரியன், நெருப்பு, கொடுவேலி என்ற பொருள்கள் உள்ளன. இதன் மூலம் இங்கு 'சூடு, சூடான' என்ற பொருளில் கொள்ளப்பட்டது. மேற்படித் தபனக்கஞ்சி மஞ்சள் வண்ணத்துடன் இருந்தது என்றும் அறிய முடிகின்றது.

சீறங்கை : இது கைப்பிடி கொண்ட அளவினுக்குப் பெயராய் வந்தது. உப்பின் அளவைக் குறிப்பிட இச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பது தெரிகின்றது.

சீமை (அ) சீர்மை : என்றச்சொல் வழக்கு வெளிநாட்டைக் குறிப்பிடாமல் வயல், கரை, எல்லை என்ற பெயரில் வழக்கிலுள்ளது.

சீமை : என்பது 'சுமை' என்ற சொல்லின் திரிபு பேச்சு வழக்கில் சுமை என்பது சிமையாகக் கொள்ளப்பட்டது.

உலுப்பை : இச்சொல் கோயில், மடம் முதலிய இடங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற காணிக்கைப் பொருள் கருக்குரிய சொல்லாகும்.

மேற்படிப் பெயர் வழக்குகள் செப்பேட்டில் காணப்படுவதோடு இன்றளவும் மக்கள் பேச்சு வழக்கிலும் பயன்பாட்டில் இருந்து வருகின்றது.

செப்பேடு எண்: 1

பக்கம்: 1

1. ஷ்ஷிழீஸாஹி வாகன சகாந்தம் துகூஉயஅ இதன் மேல் சென்ற
2. விய நாம சம்வசஷ[ர]த்து உத்தராயணமும் ஏம். . ஷம் மகர மா
3. சமும் புதவாரமும் திருவோண நட்செத்திரமும் அமாவாசையும்
4. விதிபாத நாம யோகமும் சகுணிகரணமும் பெற்ற [சூர்யோ]தைய புண்ணி
5. ய காலத்தில் தேவை நகராதிபன் சேது மூலாநதுரந்தரன் ரா
6. மநாத சுவாமிகாரியர் துரந்திரன் சிவ பூசாதுரந்தரன் பரராச
7. சேகரன் ரவிமன் ரவி மாத்தாண்டன் ரவிகுலசேகரன் ஷ்ஷிழீ மஹ
8. ஊரா மண்டலேசுரன் அரச ராவனராமன் அடியார் வேளைக்காறன் பா
9. தழ விபாடன் உரிகோல் சுரதானன் அந்தம்பரகண்டன் ஷ்ஷாஜித்து
10. ரோகியர் மிண்டன் சாழக்காறர்கள் மிண்டன் கண்ட னாடு கொண்டு கொ
11. ண்ட நாடு குடாதான் தாலிக்குவேலி சத்துரு வாதியன் மிண்டன்
12. தொண்டியந்துறை காவலன் துரகரேபந்தன் வைகை வழ
13. நாடன் வன்னிய ராட்டந் தவிழ்த்தான் சொரிமுத்து வன்னியன்
14. வீர வெண்பாமாலை இளஞ்சிங்கம் தழஞ்சிங்கம் பகை மன்னர் சிங்கம்
15. ஆற்றுப் பாச்சி கடலிற்பாச்சி மதப்புலி அடைக்கலங் காத்தான் வீரை
16. வழ நாடன் வேதியர் காவலன் வீரதண்டை சோமத்தலை விழங்கு மிருதாளி
17. னான குணமனைய மேருவில் குணவேளை குணில் பேர் மித்தவன் திலதநுதல்

18. மடமாதர் மடலெழுதவரு சுழுகன் சிந்தித்த காரியம் செயம்ப
19. ண்ணு மனோகரன் பனுக்குவார் கண்டன் இவுளி பாவடி மிதித்
20. தேறுவார் கண்டன் வீரலட்சுமி காந்தன் விசைய லட்சுமி சம்ப
21. ன்னன் சகல சாம்பிறாச்சிய லட்சுமி நிவாசன் பட்ட மாணங்
22. காத்தான் துட்டராயிர கண்டன் பரராச சிங்கன் குடைக்கு க
23. ன்னன் பரிக்கு நகுலன் சத்திய பாஷா அரிச்சந்திரன் பரதநாட
24. கப் பிறவிணன் கருணா கடாட்சன் பாதளவிபாடன் உரிகோல்
25. சுரதானன் இவுளி பாவடி மிதித்தேறுவார் கண்டன் பனுக்குவார்
26. கண்டன் பரராச சேகரன் துகவூர் கூற்றத்துக் காததூரான் குலோ
27. த்துங்க சோழ நல்லூர்க் கீன்பால் விரையாத கண்டனில் இருக்கும்

பக்கம்: 2

28. சேதுபதி வங்கிஷாதி பனான ஸ்ரீஹிரணு கெற்ப யாசி ரவிகுல சேகர
29. ரகுநாத திருமலைச் சேதுபதி காத்த தேவரவர்கள் புத்திரன் ஸ்ரீ
30. ஹிரணு மலையாஜி ரகுநாதக் காவேரி நிஜுஜ ரகுநாத ஸேதுபதி
31. காத்த தேவரவர்கள் ஸ்ரீமந் நாராயண சுவாமியார் பக்தசனப்
32. பிரிய பரமசுவாமியார் எழுந்தருளி வந்து நந்த கோபாலனுக்கு
33. க் காட்சி கொடுத்தருளிய தம்பி உடையார் தன்ம சத்திரத்துக்கு
34. தெட்சண பாரிசம் தீத்தாண்ட தானத்துக்கு உத்தர பாரிசத்திலே
35. பெருமான் கோணைத் தன்ம மடம் கட்டிவிக்கச் சொல்லி திரு

செப்பேடு எண்: 2

பக்கம்: 1

36. வுளமானபடி நாமும் உத்தாரங்கொடுத்து மடதன்மமும் கட்டி விச்சு அந்த மடதன்ம
37. த்துக்கு தன்ம சாசனப் பட்டையங் குடுத்தபடி இப்போது இந்த மடதன்மத்துக்கு
38. தன்மசாசனப் பட்டையங் குடுத்ததாவது இந்த மடத்திலே நீர் மோரும் தபன
39. க் கஞ்சியும் உப்பும் ஊருகாயும் குடுத்துத் தன்மம் நடப்பிக்கச் சொல்லி கட்ட
40. னை யிட்டது நம்முடைய ஆதீனத்திலே கொம்பு தொழில் வைத்த பேர் மண்டமா
41. ர் சிவியார் குடைக்காறன் தீவெட்டிக் காறன் ஆலவட்டக்காறன் ஓட்டக்கா
42. றன் டக்கயூன் இந்தவகைப் பேற் எல்லாம் வருஷத்தில் போரிக்கத்துக்கு

43. இரண்டு பணமும் சிவியான மற்ற பேற்கெல்லாம் சனதுக்கு ஒருபணமும் நா
44. ட்டு இடையர் குடி சேந்திருந்த கன கிறாமத்துக்கு ஊருக்கு இரண்டு பண
45. மும் கொஞ்ச கிறாமமாய் இருக்கிறதுக்கு ஊருக்கு ஒரு பணமும் குடுத்து ந
46. டப்பிக்கச் சொல்லி பெரிச்சி போயிண்டன் தனம் போயிண்டன் ஆண்டி
47. போயிண்டன் அழகிச்சி போயிண்டன் பூவபோயிண்டன் குடைக்காற
48. வெயிலான் சேருவைக் காரன் சின்னைய வகை போரிக்கம் வீராண்டி போயிண்டன்
49. உடையா போயிண்டன் பொம்மாத்தா போயிண்டன் ஒச்சா போயிண்டன்
50. முருகிச்சி போயிண்டன் கலித்தா போயிண்டன் சங்கர மூர்த்தி போயி
51. ண்டன் அன்னதாரி போயிண்டன் தீவெட்டிக்கு காற குப்பையாண்டி ஆவுடையான்
52. கீதாராம் மணியம் உலகப்பன் கிறாம வழிக்கோண்கள் முதலான பேரை யெல்
53. லாம் கோபால மட தன்மத்துக்கு இன ஒப்பரவாகக் குடுக்கச் சொல்லி உத்தா
54. ரங் கொடுத்து இந்த தன்மத்துக்கு தம்பி உடையார் விட்டுக் கொடுத்த இடை
55. யனேந்தலுக்கு எல்லை எட்டிசேரி வயலுக்கு கிளக்கு ரகுனாத சமுத்திரத்து
56. வயலுக்குத் தெற்கு சாத்தன் வயலுக்கு மேற்கு பீயாத்துக்கு வடக்கு இன்னா
57. ன் கெல்லைக்கு உள்பட்ட இடையன் வயலுக்கும் எட்டிசேரி நஞ்சையில் அரைமா
58. நிலமும் களக்குறுணியும் ரகுனாத சமுத்திரத்து வயலில் அரைமா நிலமும் களக்கு
59. றுணியும் மருங்கூர் வயலில் அரைமா நிலமும் களக்குறுணியும் பட்டமங்கலத்தில் அ
60. ரைமா நிலமும் மானவனேரியில் களக்குறுணியும் இடையனேந்தலில் ஒரு பள்ளுக்கு
61. இறைவரி ஊழியம் உலுப்பை இல்லாமல் சறுவமானியமாகவும் தீத்தாண்ட தானத்து
62. ப்பளத்தில் நூதனமாய் வெட்டிக் கண்ட இரண்டு உப்புப்பாத்தியும் உடை
63. ய மாற்கப் பாதையில் சீமை உள்நாடுள்பட தீத்தாண்ட தானக்குளம் அரசனேரி அ
64. மும் கலியனேரி அழம் இந்த அழத்திலே வருகிற உப்பு எருதுக் கெல்லாம் எருவை
65. க்கு நாழி உப்பும் வெட்டிச் சீமைக்கு ஒரு சிறங்கை உப்பும் கழுதைப் பொ
66. திக்கு ஒரு சிறங்கை உப்பும் இதெல்லாம் பிச்சைத் திரவியமாகக் கட்டளை [யிட்ட]

67. படியினாலே ஆற் சந்திராற்கமாக என்னெண்ணைக்கும் அனுபவித்து. . . .

பக்கம்: 2

68. . . . தம்ம பரிபாலனம் நடத்திப்போக கடவாராகவும் இந்த தன்ம. . .

69. நீர்மோருதர பரிபாலனம் பண்ணின பேர் காசியிலேயும் ராம[ஸ்வரத்திலே]

70. யும் புண்ணுசேஷகுடிகளிலேயும் அனேகம் கோடி சிவலிங்க பிறதிட்டையும்
புஷ்ப திட்டம்

71. டையும் அன்னதான உஹாதானங்களும் பண்ணின
சுகுற்றத்தையடைவாராகவும்

72. இந்த தன்மத்துக்கு அகிதம் பண்ணினவன் கங்கையிலே ராமசேது தனுக்கோ

73. டியிலே சிவதலம் விட்டுணு தலங்களிலே அனேகம் பிராமனரையும் வஹ்ரிய

74. னையும் மாதா பிதாவையும் வதை பண்ணின தோஷத்திலே போகக்
கடவாராகவும்

75. இந்த சாசனம் எழுதினேன் திருவுதர கொஸம்மெலிநகரக்
ஸிஹ்வாரியநு

76. ஸல வீர பூவாரி உகநு சுழிவீரநு விவிதஹ் வஹ் வஹ்
செந்நா:-

77. சித்தாதின பங்குனி மீயக உலகப்பன் ராமலிங்கன் மங்கனாத
இடையன் மடம் பெருமான் கோ

78. னுக்கு பட்டையம் குடுத்தபடி தன் பேரில் வநிக்கத்தாக்களுக்குப்
புண்ணியமாக உத்தாரப்படி இடையன்

79. மடத்துக்கு மோர் வைக்கச் சொல்லி சறுவ மானியமாகக் கட்டளையிட்டோம்
அந்தப்படி

80. க்குத் தற்மம் பரிபாலனம் பண்ணிக் கொண்டு சுகத்திலே இருக்கவும் இந்த
தற்மத்து

81. க்கு யாதாமொருவன் அகிதம் பண்ணினவன் கெங்கைக் கரையிலே காராம்
பசுவையும்

82. மாதாபிதாவையும் கொன்ற தோஷத்திலே போகக் கடவாராகவும் இடையன்
மடம் கா

83. னுக்கு உலகப்பன் ராமலிங்கன் மங்கனாதன் இந்த மூன்று பேரும் பட்டையம்
குடுத்தே

84. ாம் இவர்கள் சொல்படி இந்தப் பிறகாரத்துக்குப் பட்டைய மெழுதினேன்

FLORAL AND FAUNAL REPRESENTATIONS IN ROCK PAINTINGS OF TAMILNADU

Dr. S. VASANTHI,
Registering officer.

The existence of man from the early times before the advance of writing was known from the discovered artefacts used by him. They were nomadic people and hunter gathers used the natural caverns and rock shelters as their temporary dwellings. These rock shelters have been located in the places where plenty of water and thick forest area was available. These rock shelters were used by them as canvas for their artistic works universally known as rock art. There are number of rock art sites located in Tamil Nadu. It is interesting and noteworthy study of floral and faunal remains painting noticed in the rock art. They can focus the environmental condition of the period when they were painted.

The depiction of floral remains in the rock art is less in number. The animal representation found on these rock shelters are beautifully painted in outline or in full form. They display the dynamic moods of these beasts. Most frequently occurred animals in the rock walls is deer followed by buffalos, horse, wild boar, cow and fish etc., In comparison to the human representation of the paints, animal paintings are large, beautiful and proportionate. The purpose for the creation of animal forms in rock art may be attributed to some ritualistic purpose, decoration and also a means of communication.

General survey of Flora & Fauna

Before the study of the animal representation in the rock the Fauna of the region the general survey of the existence of the faunal remains in Tamil Nadu helps us to study the representation of the animals in the ancient rock art.

Floral diversity

The Angiosperm diversity of India includes 17,672 species. Tamil Nadu ranks 1st among all the States in the Country with 5640 species, which includes 533 endemic species, 230 redlisted species, 1559 species of medicinal plants and 260 species of wild relatives of cultivated plant. The Gymnosperm diversity of the country is 64 species of which Tamil Nadu has 4 species of indigenous Gymnosperms and about 60 introduced species. The Pteridophytes diversity of India includes 1022 species of which Tamil Nadu has about 184 species. Tamil Nadu wild plant diversity also includes vast number of Bryophytes, Likens, Fungi, Algae and Bacteria.

Faunal diversity

The faunal diversity of Tamil Nadu includes 165 species of fresh water Pisces, 76 species of Amphibians, 177 species of reptiles, 454 species of birds and 187 species of mammals. According to the CAMP reports the red - listed species include 126 species of Pisces, 56 species of Amphibians, 77 species of reptiles, 32 species of birds and 40 species of mammals. The endemic fauna includes 36 species of Amphibians, 63 species of reptiles, 17 species of birds and 24 species of mammals. Schedule I animals include 22 species of mammals, 42 species of birds and 9 species of reptiles. Schedule II animals include 13 species of mammals. Schedule III animals include 5 species of mammals. Schedule IV animals include 5 species of mammals, 367 species of birds, and 109 species of reptiles and 23 species of Amphibians. Schedule V animals include 13 species of mammals and 1 species of birds.ⁱ

Of the cat family, the largest are the tigers; leopard or panthers and the striped hyaena are almost extinct but are found occasionally in thick jungles even now. The fishing - cat, civet cat, palm- cat and the jungle - cat are common. Of the mongooses, the best known is the common mongoose.

The dogs include the Indian wild dog; the deer, the wolf, the little Indian fox and the jackal are becoming extinct as they are good sport for hunting.

The Rodents or gnawing animals represented by porcupines, hares, rats, mice and squirrels are very common.

Elephants are predominant mammals in this region. The Denkanikota region in Hosur Taluk in district Dharmapuri and the Anaimals hills in the District Coimbatore are largely populated by elephants.

The Ruminants include the Sambar deer, spotted deer, rib-faced or barking deer, the little mouse- deer, the blue - bull, gazell or Chinkara, four horned antelope, Indian antelope or black- buck, Nilgiri wild goat, the gaur or bison, wild buffalo are common.

Among the host of birds which inhabit the plains, the hills and the sea - shore, the important ones are, peacock, jungle - fowl, sand - grouse, quails, pigeons and doves, vultures, eagles, hawks, owls, parrot tribe, and perching birds. The fishes and snakes are represented by scores of varieties.

Antelope / Deer

The Deer or Antelope is commonly noticed animals in the rock paintings. They are known as Black buck which has the scientific name *Antilope cervicapra* Linn, found mostly in the plains of India. They are very fast runner. The male black buck's has horns while the female is usually hornless; usually roam in herds of 15 to 20 animals with one dominant male.ⁱⁱ

A well - preserved painting of a female deer (without horns), standing near a fire and the flesh pierced with a long pole or spear being grilled in the fire is seen in the rock shelters of Ayyanar Malai SETTAVARAI (Latitude: 12° 09' 42' N Longitude: 79° 15' 32' E): It is about 15 km west of Kilvalai near Vettavalam in Villupuram district where the paintings of deer, buffalo, wild bear, tiger fish and geometrical designs are found in three rock shelters at the top of the hill in an inaccessible area.

The paintings of animals like Deer, cow and calf, wild boar, fish, Tiger and Rhinoceros like animals were painted on the rock at ALAMBADI (Latitude: 12° 16' N Longitude: 79° 17' E) Located about 18 Km from Thirukkoilur (a Taluk headquarters of Thirukkoilur Taluk) towards the North - western direction on the way to Villupuram. The paintings are located in a rock called 'Kuzhankal Parai' or Vannathi Parai' by the local people. This rock is situated about 2 km west of Alambadi village. The

deer is shown standing behind the trees while another Deer is painted being hunted by a Tiger. Red ochre is used for colouring.

The paintings of Deer, Tiger, Horse and some geometrical designs are found at PADIYANDAL (Latitude; 11° 53' 39" N Longitude: 79° 07' 16" E), situated about 12 Km from Thirukoilur near a place called Cholappandipuram, the paintings are found in a rock called Irullakal. The painting of a deer in red ochre is seen and they are not clearly visible.

The deer like black buck, four horned antelope, and animals like Porcupine, wild cats and wild hen are noteworthy. At CIRUMALAI (Latitude; 10° 19' 39" N Longitude: 77° 33' 46" E), the paintings are found in a cave in Cirumalai hills near Dindugul on the Pallapatti - Dindugul road about 31 Kms. The cave situated here is locally called as Aruvimalai, where the waterfall flows down.

TIRUMALAI (Latitude; 10° 11' N Longitude: 77° 27' E) a small hamlet situated about 21 km, west of Sivaganga taluk of Sivaganga district. The paintings are noticed on a granite hill in the north of the hamlet in the rock shelters. They are found in four places in this shelter. Painting of a small deer seen encircled by three men is an interesting one. From this it can be inferred that the deer was often hunted animal by man in the past. The painted surface is about 40 feet (12 metres) long and 20 feet wide. A deer with straight horns is depicted in white ochre.

KARIKKIYUR, (Latitude; 10° 11' N Longitude: 77° 27' E) about 40 km from Kothagiri in the Nilgiris has a beautiful painting depicts a big herd of grazing deer.

GOAT / SHEEP

Scientific name of the goat or sheep is *Capra aegagrus hircus* Linn. The domestic goats are one of the oldest domesticated speciesⁱⁱⁱ. The Nilgiri Tahr (*Nilgiritragus hylocrius*) the goat variety found in the Nilagiri hills and they are native. A huge goat is positioned sideways. The painting is represented as line drawing with red ochre. This type of goat is locally called as Varaiadu'. These are usually found in the hilly region and were tamed by the tribes called Kurumbas. This rock art is found at a place called Nayanur (Latitude; 12° 0' 24" N Longitude: 79° 12' 26" E). It

is a small village situated about 7km from Thirukoilur on the way to Vettavalam. The painting is noticed on a large rock surface. There are many megalithic burial types of Dolmens and Menhir noticed at Nayanur and another nearby village, Devanur.

HORSE

Scientific name: *Equus Caballus* Linn.^{iv} Horses are used as working animals, also kept for leisure and sporting pursuits. **Mallapadi** (Latitude; 12° 31' 34" N Longitude: 78° 22' 36" E). It is situated on the Krishnagiri - Bargur highway about 12 km from Krishnagiri in Dharmapuri district. The painting of a man seated on a horse with upraised arm holding a spear, was in good preservation. There are some more paintings of animals, one of the paintings depict an elephant. Another fighting scene between two horse riders with poles in their hands was on the low ceiling of the rock shelter. The paintings painted in white Kaolin. The clear picture of horse shows the domestication of the horses.

Maharajakadai (Latitude; 12° 37' 26" N Longitude: 78° 15' 16" E) is situated near Krishnagiri about 12 km in Dharmapuri district. The paintings are found on the slabs of four dolmens. (a typological terminology for a Megalithic burial). The figures of a Bird, an Archer, a man riding on a horse and a man holding a raised pole were found in the dolmens. White colour was used as a medium of paintings.

Sigur (Latitude; 11° 34' 12" N Longitude: 76° 38' 31" E) The paintings are located near Masinagudi, in a high up in the Sigur hills. The stylized human figures on horse back and the imperfect representation of dogs and asses are noteworthy. It appears to be a hunting expedition. At Coimbatore district a horse men shown depicted in the paintings.

Kilvalai (Latitude; 12° 21' 48" N Longitude: 79° 20' 28" E) is a hamlet twenty three Km. from Villupuram on the road to Tiruvannamalai.

The picture depicts three persons postured side by side, one seated on a horse, another holding its bridle and the third men standing with outstretched hands, in a way of welcoming the horsemen. The figure depicting men riding on horse clearly suggest the domestication of animals and the settled way of life by early men. Only the red ochre colour was used throughout.

ELEPHANT

Scientific name: *Elephas maximus indicus* Cuvier. It is a celebrated animal in the Indian sub-continent. Today elephants are primarily found in the Western Ghats, the north east and the Trans-Himalayan zones in India.^v

At **Mallapadi** one of the paintings depicts an elephant. **Vettaikkaranmalai** (Latitude; 11° 03' N Longitude: 76° 48' E) is a hill situated near a village called Vellurkkanpalayam about 25 miles from Coimbatore city. The paintings are found at about 2500- meter height in a natural cavern. The paintings of animals like Elephant, Deer, and Horse are found here, one man is shown on an elephant's back while another is seated on a horse with a spear in his hand. The spear is shown in a throwing posture, might be the depiction of a fight between two tribes or a hunting scene.

KUMITIPPATHI (Latitude; 10° 50' N Longitude: 76° 53' E) about 12 km from Coimbatore town towards west of Pathinmalai, rock cavern. A man is seated on an elephant with a weapon in his hand. The elephant is shown with its tusk; another man is standing nearby; a painting of a man carrying two poles on his shoulder is interesting. The colour of the painting is in white pigment.

Generally the painting found in the Western ghats have the depiction of Elephants, which were frequently noticed even in the early period. These paintings are near the Vettaikkaranmalai paintings, and same kind of scenes and these proves the fact that the authors of the Kumittippathi might be the same people who have painted the figures at Vettaikkaranmalai.

BUFFALO

Scientific name: *Bos indicus* Linn, the humped cattle of India are well adapted to tropical environments^{vi}. The outlines in some of the paintings had been done with red colour and the inner part filled with white pigments. In portraying buffaloes and animals, only red ochre was used. The front facial part of the buffalo is totally filled with red colour, while rear portion of the body showed strokes. A front half of a buffalo is drawn in thick ochre and the back body portion is shown with bones and other inner organs found at Settavarai paintings.

DISCUSSION

Depiction of animals is undoubtedly, a reference to the prevailing environment and their interaction with nature. The paintings of wild animals in the rock art indicate the status of forest environment that existed then. The presence of cows, deers and other herbivorous animals indicate that they might have been domesticated for their daily need. Depiction of deer species in front of fire in the rock paintings of Settavarai could be a reference for ritual purpose or symbolic representation of eating cooked flesh.

While consolidating the pictures and figures that are painted in the surveyed rocky areas, the paintings range from three inches miniature of animal figures to very huge life size paintings of deer, buffaloes and human beings. Animals were the most frequent subject matter of paintings, next comes the humans and then the symbols; Indian bison, buffaloes, antelope, deer, elephants, wild boar and horse were the frequently drawn animals figures.

The paintings of human being are shown singly or in groups. Dancing fighting and hunting scenes were often drawn. The symbols like cross, sun, circle, swastika, fence like, hut like, human palms, wavy lines were commonly noticed symbols. It is clear that dance had a central role in the communal life of those people. It was encircled around the fear against the wild animals, rituals and conveys communal co-operation. Dancing could have served as a means of inducing disciplined common effort in capturing large animals. The later paintings of settled life showed the conflict between two different groups of man as noticed at Mallapadi and Vettaikaranmalai. The Neolithic paintings at Settavarai, Alambadi and Kollur show skins of animals left drying which indicate that the man had acquired the art of tanning skins for clothing and shelter. At Alambadi the painting of men wearing masks of birds or animals or human beings, might have established a link with the influence of ritualistic belief. Even today masked dances are an integral part of Indian culture in rustic & tribal living.

Conclusion: The study of flora and fauna from the rock art leads us to assess the environment condition of Tamil Nadu in the Pre-historic period. The depiction of floral species is absent in the rock art of Tamil

Nadu. Deer is the most preferred animals represented in the rock art of this region. Besides this bull, goat, bison, cat & wolf etc., are also found depicted in the rock art. The animals are shown being hunted in herds in the rock paintings. Indian elephant, buffalo, bull deer and goat found in the rock art are some of the animals existing even today.

-
- i <http://www.forests.tn.nic.in/>
 - ii Nanditha Krishna, Sacred Animals of India, C.P.R. Environmental Education Centre, Chennai, 2008, p.44
 - iii Ibid, p. 136
 - iv Ibid, p. 141
 - v Ibid, p. 109
 - iv Ibid, p

Bison fighting Scene

Antelope - Tirumalai,
Madurai District

மதுரவாயல் கல்வெட்டுகள்

இரா. சிவானந்தம்

கல்வெட்டாய்வாளர், சென்னை.

சென்னைக்கு அருகில் உள்ள மதுரவாயல் என்ற ஊரின் நகராட்சி அலுவலகத்திற்குப் பின்புறம் ஸ்ரீமார்க்கண்டேய சகாய ஈசுவரர் என்னும் சிவன் கோயில் அமைந்துள்ளது. இக்கோயில் தெற்கு முப்பட்டைக் குழுதத்தில் கல்வெட்டு ஒன்றும், வடக்கு முப்பட்டைக் குழுதத்தில் கல்வெட்டு ஒன்றும் ஆக இரு கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இவ்விரு கல்வெட்டுகளும் நெல்லூரைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த தெலுங்குச் சோழச் சிற்றரசனான விசைய கண்டகோபாலனின் காலத்தைச் சார்ந்தவையாகும். இச்சிற்றரசன் மூன்றாம் இராசராசனின் காலத்தில் இப்பகுதியில் சிற்றரசனாக விளங்கியவன். தெலுங்குச் சோழரது கல்வெட்டுகள் தொண்டை மண்டலப் பகுதியில் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக காஞ்சிபுரத்தில் மிகுதியாக உள்ளன. மூன்றாம் இராசராசனின் ஆட்சியில் தொண்டை மண்டலம் தெலுங்குச் சோழர்களின் கட்டுபாட்டில் கீழ் இருந்து வந்துள்ளது.

மதுரவாயலில் கிடைக்கப்பெற்றுள்ள இரு கல்வெட்டுகளும் விசைய கண்ட கோபாலனின் 5 மற்றும் 7-ஆம் ஆட்சியாண்டைச் சேர்ந்ததாகும். அதாவது முறையே கி.பி. 1255, கி.பி. 1257 - ஆம் ஆண்டுகளைச் சார்ந்தவை. விசைய கண்ட கோபாலனுக்கு 'ஆனந்ததேவர்' என்ற சிறப்பு பெயர் இருந்ததை தெரிவிக்கும் வரலாற்றுச் சிறப்புடையது இவனது 7-ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டாகும்.

மதுரவாயல் ஊர் ஜெயங்கொண்ட சோழ மங்கலத்துப் புலியூர் கோட்டமான குலோத்துங்க சோழ வளநாட்டுப் பிரிவில் அமைந்திருந்ததை விசைய கண்ட கோபாலனின் 7-ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கிறது. புலியூர் கோட்டத்திற்கு 'குலோத்துங்க சோழ வளநாடு' என்ற பெயரும் இருந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. தற்போது மதுரவாயல் என்றழைக்கப்படும் இவ்வூர் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் 'மதுரைவாயல்' என்றழைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கோயில் இறைவன் 'திருவக்கிஸ்வரமுடைய நாயனார்' என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட்டுள்ளார். 'அக்கி' என்பது 'தீ' யைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். அடிமுடி காணா அண்ணலான

அண்ணாமலையாரை குறிக்கும் வண்ணம் இவ்விறைவனுக்கு திரு அக்கிரமுடைய நாயனார் என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டிருக்கலாம்.

விசைய கண்டகோபாலனின் 4-ஆம் ஆட்சியாண்டு (கி.பி. 1254) கல்வெட்டில் புத்ததேவர் கோயிலுக்கு பள்ளிச் சந்தமாக விடப்பட்ட நிலத்துக்கு ஈடாக (தலைமாறு) மன்றபாக்கம் என்னும் ஊரினை பள்ளிச் சந்தமாக விடப்பட்டுள்ளது. திங்களுரில் பள்ளிச்சந்தமாக உள்ள நிலத்தின் வரிகளை மதுரைவாயில் உடையார் திருவக்கிரமுடைய நாயனார் கோயில் தானத்தார் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென இப்பகுதி சிற்றரசன் நீலகங்கரையன் ஆணையிட்டுள்ளான்.

மதுரைவாயிலைச் சேர்ந்த திருவிராமிசுரமுடையான், திருநல்லுழார் பெரிய நாயனார் மகள் கொண்டியார், திருநல்லுழார் கனகராயர் மகள் சிவதாண்டை, இவ்வரைச் சார்ந்த உலகியார் ஆகிய நான்கு பேரும் வைத்த சந்தி விளக்கினை சந்திராதித்தவரை எரிப்பதாக இக்கோயில் சிவப்பிராமணான காஸ்யபன் திருமுல்லைவாயிலுடையான் பட்டன் அம்மை அப்பன் என்பவன் உறுதியளித்துள்ளதை விசைய கண்ட கோபாலனின் 7-ஆம் ஆட்சியாண்டுக் (கி.பி. 1257) கல்வெட்டு கூறுகிறது.

கல்வெட்டு : 1

1. ஸ்ரீவிஜயத் திருப்புவனச் சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ ஆனந்ததேவரான விசைய கண்ட கோபால தேவர்க்கு யாண்டு ஏழாவது ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்துப் புலியூர்க் கோட்டமா[ன*] குலோத்துங்க சோழ வளநாட்டு மதுரைவாயிலில் உடையார் திருவக்கிரமுடைய நாயனார்க்கு இக்கோயிலில் ஸிவஸுஷ்ணகாசுபன் திருமுல்லைவாயிலுடையான்*] ஹட்டன் அம்மை அப்பனேன் இவ்வூரில்
2. இருக்கும் திருவிராமிசுரமுடையான் வைத்த சந்தி விளக்கு ஒன்றும் நான் கைக்கொண்டு உருபுதாழிதூ வரை இச்சந்தி விளக்கு எரிப்பதாகக் கொண்டேன் பன்மாஹேஸ்வர ஹட்டன் அம்மை அப்பனேன் இச்சந்தி விளக்குக்கு கைக்கொண்ட பசு நாலும் கைக்கொண்டேன் இக்கல்வெட்டில் பெசின சந்தி விளக்கின்படி திருநல்லுழார் பெரிய நாயனார் மகளார் கொண்டியார் வைத்த சந்தி வி
3. எக்கொன்றும் திருநல்லுழார் கனகராயர் மகளார் சிவதாண்டை வைத்த சந்தி விளக்கொன்றும் இவ்வூரில்லிருக்கும் உலகியார் வைத்த சந்தி விளக்கொன்றும் ஆக இக்கல்வெட்டில் முதலான சந்தி விளக்கு நாலும் உடையார் திரு அக்கிரம உடைய நாயனார்க்கு இச்சந்தி விளக்கு நாலும் சந்திராதித்தவரை விளக்கெரிப்பதாக கொண்டேன் இக்கோயி

4. லில் காணி உடைய திருமுல்லைவாயில் உடையானான பன்மாகேசுர பட்டன் அம்மை அப்பனேன்

கல்வெட்டு : 2

1. ஷ்ஷுஷ்ஷீ நீலகங்கரையன் கண்டு விடைமணஞ்செரி
நாற்பாற்க்கெல்லைக்கு உட்பட விசைய கண்ட கோபால தேவர் நாலாவது
மார்கழி மாதவரையும் . . . த் தேவதானமும் திருவிடையாட்டமும் இறையிலி
பட்டவிருத்தி நீக்கி நாலாவது தைய் மாதம் முதல் உடையார்
திருநாகிகுரமுடைய நாயனார்
2. க்கு தேவதானமான செம்ப. . . திநாயக விளாகத்தில் புத்த தேவர்
பஞ்சநதிவாணந் . . . பள்ளிச் சந்தமான செம்பாதியுமாக இட்டு இப்படிக்கு
உடையார் திருநாகிகுரமுடையார் இறையிலிலே கல்வெட்டின . . .
இப்புத்ததேவர் கோயிலில் . . . தேவதானத்துடன் பள்ளிச்சந்தம் சேராது என்று
சொல்லி இதுக்கு தலைமாறு
3. மன்றபாக்கம் பள்ளிச்சந்தமாக இடுவித்து கொள்ளுகையாலே திங்களுரில்
பள்ளிச்சந்தமான செம்பா . . . மதுரைவாயிலில் உடையார்
திருவக்கிகுரமுடைய நாயனார்க்கு ஐஞ்சாவது ஆடி மாதம் முதலாக. . .
இந்நாள் முதல் இக்கோயில் தானத்தார்க்கு இறை கடமை குடிமை
இறுப்பதாகவும் இப்படிக்கு உடையார் திருநாகிகுரமுடைய நாய
4. னார்கோயிலிலே கல்லுவெட்டி வைத்து கொள்வதாகவும் சொன்னோம்
இப்படிக்கு இவை நீலகங்கரையன்

காததாடிசுபபி நடுகறிகளி

Men fighting on Horse back,
Mallappadi, Krishnagiri District

Horse Painting,
Padiyenthal, Villupuram District

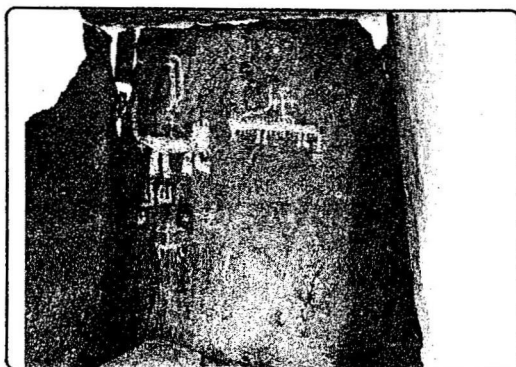
Peacock Figure,
Thanappalli, Dharmapuri District

Horse rider,
Vettaikkaranmalai, Coimbatore District

Herd of Elephant,
Antelope and man on Horse back.
Vettaikkaran malai, Coimbatore District

Men ridding on a tiger,
Mallachandram, Krishnagiri District